

Fra Campingvogn til Autocamper

**To sider
af
samme sag??**

CV og AC – to sider af samme sag eller vidt forskellige?

Man hører tit bemærkninger som "De fiseformne AC kørere vil da også have alting for ingenting." eller "Hvem gider da køre rundt med sådan en skrummel efter bilen." Men begge bemærkninger bunder i uvidenhed, og begge er lige forkerte. Det at holde ferie i sin campingvogn og det at køre autocamper er to vidt forskellige ting. Indrømmet, der kan være overlapninger, og der er folk der bruger deres campingvogn som de fleste der har autocamper bruger deres vogn og omvendt, men i det store og hele er det to forskellige livstile. Det vil jeg godt dele min kone Lis og min opfattelse af da vi har været hele vejen rundt fra fastligger med campingvogn til nu hvor vi som pensionister gennemtrævler Europa i vores autocamper.

I 1986 kom vi, sammen med vore to børn på 12 og 14, hjem fra vores anden ferie syd på – først en uge i ferielejlighed i Italien og derefter en uge i ferielejlighed i Østrig. Det var 14 dages ferie hvor vi hurtigt muligt skulle syd for Alperne da vi fik fri fra arbejde, og helst blive der nede så længe som muligt inden vi skulle møde på arbejde om mandagen. Vi havde kun de 14 dages ferie. Det resulterede i, at vi var dødtrætte da vi nåede feriestedet og lige så trætte da vi kom hjem – for slet ikke at snakke om mandag morgen på arbejde. Så vi besluttede at købe en campingvogn – sådan ud af det blå, og inden længe stod den i vores indkørsel. Vi havde ikke den ringeste forstand på at køre med sådan en, men vi lærte under vejs.

De første 10-11 år lå vi fast på en campingplads hele sæsonen – med undtagelse af sommerferien hvor turen gik syd på. Som fastligger lærte vi en del dejlige mennesker at kende – som også var fastligere. Det var ligesom et lille samfund som kom hinanden ved, holdt øje med hinandens vogne og fortalte og i det hele taget hyggede med hinanden. Sådan ca. til Påske blev vogn og fortelt stillet op, al grejet sat på plads, og så stod det klar når vi hver weekend tog på camping.

Når sommerferien nærmede sig, blev det hele pilleret ned igen (det faste gulv blev dog liggende sommeren over til vi igen stilled op til eftersæsonen) og vognen kørt hjem og klargjort til ferien. Og nu var turen en del af ferien. Vi brugte et par dage på at køre til vores mål i det sydlige udland – først et par gange til Kroatien og derefter primært til Gardasøen i Italien. Og der slog vi så lejr – hele ferien på samme sted. Vi var jo hårdt arbejdende ”yngre” mennesker der trængte til at koble af fra hverdagens stress, så vi nød de tre uger i fulde drag sammen med en hel masse andre mennesker der havde fået samme ide. Det endte med, at vi forelskede os i en bestemt campingplads ved Gardasøen, som vi har holdt ferie på næsten hver år siden 1995. For os var det et spørgsmål om gensynets glæde, kendte omgivelser, kendte handelsmuligheder, kendte mennesker som vi mødte hver sommer og ro på. Ingen stress med at finde rundt og finde ud af hvor man fik den bedste vin – det vidste vi – eller hvor det bedste supermarked lå. Og så blev det jo efterhånden til, at børnene kom på besøg sammen med børnebørnene, og vi nød det inden vi skulle hjem igen til dagligdagens trummerum. Og igen brugte vi et par dage på hjemturen.

Efterhånden som vi blev ældre fik vi mulighed for lidt mere ferie, og det brugte vi så på ned- og hjemturen, hvor vi for første gang gik på opdagelse i mange af byerne i Tyskland. Vi forlod motorvejen og kørte en del ad landevejen og opdagede, at Tyskland gemte på mange skatte under vejs. Det gav os lyst til at prøve at køre på en anden måde, så da Lis gik på efterløn, og jeg havde fået mig indrettet så jeg kunne holde fri et par måneder forår og et par måneder efterår, bestemte vi os for at nu skulle vi se lidt mere af Europa.

Omkring d. 1-4 2012 spændte vi så campingvognen efter bilen og drog ud på vores første ”lange” tur. Vi havde valgt tidspunktet fordi det var billigere på campingpladserne med ACSI og Camping Cheque uden for højsæsonen, og turen gik til de Norditalienske søer. Vi havde en rigtig dejlig tur, men under vejs begyndte Lis at snakke om autocamper. Det havde været oppe før, men jeg havde ikke lyst til sådan en. Jeg syntes de var alt for kompakte og inddelt i små, indelukkede rum – det var de par stykker jeg havde stiftet bekendtskab med i al fald. Men jeg kunne godt se, at når vi kørte som vi gjorde denne gang, og som vi havde planer om at gøre fremover, så var en autocamper nok mere praktisk, for det var besværlig med campingvognen når den skulle stilles op og flyttes flere gange om ugen – men der skulle alligevel mere til for at overbevise mig. Det ”mere” dukkede så op i Lazise ved et tilfældigt møde med en af Lis tidligere arbejds kolleger. De kørte autocamper, og inviterede os med hjem til dem på campingpladsen, så vi kunne hygge og snakke lidt om det her dyr. Og jeg måtte give mig. Her så jeg for første gang en moderne autocamper i en fornuftig størrelse som havde en indretning der ikke automatisk gav klaustrofobi. Vi snakkede lidt om hvad sådan en kostede og kiggede lidt forskrækket på hinanden – vi er jo Jyder, og tegnebogen er ikke så glad for at komme op af lommen. Efter et stykke tid, gik vi de 5 km. tilbage til ”vores” campingplads og snakkede videre. Det endte med, at vi blev enige om, at vi kunne da sondere terrænet når vi kom hjem for at se hvad vi kunne få.

Vel hjemkommet i begyndelsen af Juni, kørte vi til nærmeste forhandler og forelskede os omgående i en vogn han havde stående i kommission. Og så gjorde vi det igen. Ligesom da vi købte vores første

campingvogn i 1986 uden at vide det fjerneste om hvad vi havde gang i, så købte vi vores første, og foreløbig eneste, autocamper uden at vide ret meget om hvad det indebar.

Noget af det første vi gjorde var at melde os ind i en autocamper forening. Vi valgte dengang DACF, da det var den største – og vi troede fejlagtigt at det var den eneste. Her fik vi bl.a. adgang til deres forum, og pludselig kunne vi se, at vi havde bevæget os ind i en anden verden i forhold til camping verdenen. Ligesom i camping verdenen var der her mulighed for at hente hjælp til tekniske spørgsmål, og spørgsmål om hvor tager man hen og hvor overnatter man. Men en af de ting der virkelig slog os, var at det virkede som om at folk der kører autocamper gerne vil have det hele for ingenting. Meget af snakken gik på "Hvor kan jeg holde billigst?" Vi var vant til at betale temmelig meget for campingpladser, og af samme grund havde vi valgt ydersæsonerne til vore rejser, men sådan var det ikke med autocamper. Vores første indtryk fik vi altså før vi havde gjort os vore egne erfaringer, og den stemte meget godt med de fordomme som camping folket har om dem der kører autocamper. Men vi blev faktisk klogere.

Vi hører til den slags folk der skal have ting planlagt – især Lis vil gerne have alting lagt i rammer og ned på papir. Så vi planlægger vore ture i detaljer inden vi tager afsted, men det er sjældent planerne holder. Da vi skulle på den første lange tur med "Bussen" i efteråret 2012, havde vi således lagt en rute hvor rigtig mange af overnatningspladserne var campingpladser. Det med stellpladser var vi ikke så fortrolige med. De blev puttet ind mellem et par campingpladser når vi kunne se der blev lidt langt mellem overnatningerne. Men vi fandt hurtigt ud af, at det nok ikke var den optimale måde at udnytte en autocampers muligheder på. Så kom vi typisk ikke ind tæt på de ting vi ville besøge, det blev ofte noget dyrere og vi fandt ud af, at vi slet ikke havde behov for hverken pladsen på en campingplads eller de faciliteter de stillede til rådighed. Vi havde jo det hele i bilen – køkken, bad, toilet, strøm m.m.

Vi begyndte nu at kigge mere på stellpladser til overnatning – og her fandt vi så ud af, at der findes et væld af pladser rundt i Europa. Alt lige fra en grus plads uden nogen faciliteter til pladser der næsten ligner campingpladser med alle faciliteter. Der er priser fra ingenting til lige så dyr som campingpladser, og pris og kvalitet følges ikke nødvendigvis ad. Pris strukturen er forskellig fra land til land, men typisk er det dyrest i nærheden af store turist mål. Så når vi planlægger nu, så bestemmer vi hvor vi gerne vil hen, nogenlunde hvilken rute og derefter finder vi overnatningssteder undervejs.

Der er flere ting der indgår i vore overvejelser angående valg af plads:

Ligger det tæt på det vi gerne vil besøge? (Vi bruger "Apostlenes heste" til at komme omkring, så seværdighederne skulle gerne ligge inden for en 5-8 km. radius af pladsen – helst tættere på)

Ligger det naturskønt med udsigt eller er det placeret i en baggård?

Har man adgang til de faciliteter man forventer at få brug for den dag? (Vi behøver sjældent eller aldrig landstrøm, vi behøver kun tømme toilet hver anden eller tredje dag, spildevand tømmer vi når der er mulighed for det og rent vand tanker vi efter behov, men der kan godt gå noget tid mellem tankninger.)

Hvordan er underlaget? Hårdt eller græs? (Især i vådt vejr kan græs underlag være et problem.)

Og endelig – Hvad koster pladsen/faciliteter?

Alle disse parametre, og ind imellem nogle flere lokal bestemte, indgår i overvejelserne af hvor vi trækker håndbremsen for natten. Pris er ikke det væsentlige, men kan vi få det vi ønsker og har brug for på en billig eller gratis plads, er vi nok ikke tilbøjelige til at køre hen på den dyre plads som måske tilbyder nogle ting vi ikke har brug for, men som gør at den koster meget mere. Og det er grunden til at vi, og tror jeg, de fleste autocamper turister, sjældent bruger campingpladser. Men det gør dem vel ikke til fedterøve. De fleste af os handler vel der hvor vi kan få den vare vi har brug for til den mest fordelagtige pris.

Og her er vi så fremme ved en af de væsentligste grunde til at køre AC i stedet for CV. Det giver en helt anden form for frihed til at vælge hvor man vil hen og hvor man vil overnatte. En AC kan i langt de fleste tilfælde komme langt tættere på det man gerne vil se/opleve på turen. Ofte ligger pladserne i umiddelbar nærhed af seværdighederne, det være sig en by, en turistattraktion eller bare et naturskønt område. Når du kommer med din AC er du klar når håndbremsen er trukket. Der er ikke noget der skal sættes op, og når du vil afsted igen er der ikke noget der skal pilles ned. Måske skal du lige lægge et par stole væk og rulle en markise ind, og så er du afsted på nye eventyr. Du har alt med dig og du er i de fleste tilfælde selvforsynende og uafhængig af diverse faciliteter.

Indrømmet, der er CV ejere der kører nogenlunde som vi gør i vores AC. Små dagsmarcher og korte ophold på sjældent mere end 2-3 dage. Men det er få, og de er ofte afskåret fra at bruge autocamper pladser – nogle steder fordi lokale bestemmelser kun tillader autocampere at parkere, andre steder fordi ejeren ikke vil tillade vogntog og atter andre steder fordi der ganske enkelt ikke er plads til vogntog.

Da vi var på arbejdsmarkedet havde vi et behov for at trække stikket og lade op i ferien. Vores behov var ikke en hel masse eventyr. Det behov fik vi bedst opfyldt ved at tage vores bil og campingvogn til et sted vi holdt af og slappe af i vores ferie. Det behov har vi ikke mere. I dag er vi pensionister, og behovet nu er mere ønsket om at se og opleve noget af det vi ikke fik set tidligere. Og her har vi fundet at vores AC er langt bedre til at hjælpe os med at opfylde det behov end vores CV ville have været i kraft af den større mobilitet og frihed vi har med den.

Er det to sider af samme sag? Måske, men det er to meget forskellige sider som ideelt opfylder to meget forskellige typer behov – i hvert fald for os.